

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 14. novembrī iesniedza Tribunale di Milano (Itālija) – Banco di Desio e della Brianza SpA u.c./YX, ZW

(Lieta C-831/19)

(2020/C 36/22)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Milano

Pamatlietas puses

Prasītājas: Banco di Desio e della Brianza SpA, Banca di Credito Cooperativo di Carugate e Inzago sc, Intesa Sanpaolo SpA, Banca Popolare di Sondrio s.c.p.a, Cerved Credit Management SpA

Atbildētāji: YX, ZW

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai un ar kādiem nosacījumiem Direktīvas 93/13/EEK ⁽¹⁾ 6. un 7. pantam un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kā izklāstītais, kas liedz izpildes tiesai pēc būtības pārbaudīt tiesas izdotu izpildes dokumentu, kas ieguvis *res judicata* spēku, ja patērētājs pēc sava statusa apzināšanās (apzināšanās, ko agrāk liedza spēkā esošās tiesības) lūdz veikt šādu pārbaudi?
- 2) Vai un ar kādiem nosacījumiem Direktīvas 93/13/EEK 6. un 7. pantam un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kas noklusēta *res judicata* spēka gadījumā saistībā ar kāda līguma noteikuma negodīguma neesamību liedz izpildes tiesai, kurai jāspriež par patērētāja iesniegtu iebildumu pret izpildi, konstatēt šādu negodīgumu, un vai šādu aizliegumu var uzskatīt par pastāvošu arī tad, ja saistībā ar tiesībām, kas bija spēkā *res judicata* veidošanās brīdī, izvērtēt noteikuma negodīgumu liedza apstākļi, ka galvotājs nebija kvalificējams par patērētāju?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 22. novembrī iesniedza Okresný súd Poprad (Slovākija) – IM/STING Reality s.r.o.

(Lieta C-853/19)

(2020/C 36/23)

Tiesvedības valoda – slovāku

Iesniedzējtiesa

Okresný súd Poprad

Pamatlietas puses

Prasītājs: IM

Atbildētāja: STING Reality s.r.o.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK ⁽¹⁾ (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”), ir jāinterpretē tādējādi, ka par negodīgu komercpraksi ir uzskatāmi tādi faktiski apstākļi kā konkrētajā lietā aplūkoti, proti, kad fiziskai personai, kura ir nonākusi finansiālās grūtībās, kuru ietekmē laika radītais spiediens un kuras nodoms ir iegūt kredītīdzekļus, lai saglabātu īpašumtiesības uz nekustamo īpašumu, kas ir vienīgais šīs personas mājoklis, uzņēmējs kreditēšanas jomā piedāvā noslēgt līgumu, kura rezultātā minēta persona galīgi zaudē īpašumtiesības uz nekustamo īpašumu, kaut gan tās nodoms bija tikai uz laiku nodot kreditoram nekustamo īpašumu nolūkā nodrošināt kredītīgumu?
- 2) Vai Direktīva 93/13/EEK ⁽²⁾ par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (turpmāk tekstā – “Direktīva 93/13”) ir jāinterpretē tādējādi, ka pirmajā jautājumā minētajos faktiskajos apstākļos tiesai ir jāizvērtē arī pārdošanas līgums, saskaņā ar kuru tiek nodots nekustamais īpašums, – neraugoties uz uzņēmēja argumentiem attiecībā uz līguma noteikumiem, par kuriem esot panākta vienošanās, tos apspriežot atsevišķi, – ja uzņēmējs atsakās iesniegt tiesai citos gadījumos noslēgtus līgumus, lai tiesa varētu pārbaudīt, vai citos gadījumos uzņēmējs ir izmantojis iepriekš noformulētos [standart]līgumus?
- 3) Ja Direktīva 93/13 ir piemērojama konkrētajā gadījumā, vai par nozīmīgiem apstākļiem saskaņā ar minētās direktīvas 4. panta 1. punktu ir jāatzīst situācija pirms līguma noslēgšanas, proti, fakts, ka atbildētājs uzņēmējs ir ieguvis piekļuvi prasītāja personas datiem bez viņa piekrišanas?

⁽¹⁾ OV 2005, L 149, 22. lpp.

⁽²⁾ OV 1993, L 95, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 26. novembrī iesniedza Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovākija) – Slovak Telekom a.s./Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

(Lieta C-857/19)

(2020/C 36/24)

Tiesvedības valoda – slovāku

Iesniedzējtiesa

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pamatlietas puses

Prasītāja: Slovak Telekom a.s.

Atbildētāja: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Prejudiciālie jautājumi

Jautājums par Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā ⁽¹⁾, 11. panta 6. punkta pirmā teikuma interpretāciju:

- 1) Vai frāze “atbrīvo dalībvalstu konkurences iestādes no to kompetences piemērot Līguma 81. un 82. pantu” ⁽²⁾ nozīmē, ka dalībvalstu iestādes tiek atbrīvotas no pilnvarām Līguma 81. un 82. panta piemērošanas jomā?